

PCIB: la divergència pot acabar davant els tribunals

La direcció dels comunistes balears se'n va amb els pro-soviètics de Gallego

Josap ROSELLÓ

El començament d'aquest mes de juny ha estat el de la consumació de la crisi interna del PCIB —el Partit Comunista de les Illes Balears—. L'escissió ha estat el darrer escaló d'un procés de característiques molt particulars, en relació a la crisi general dels comunistes de l'Estat espanyol, i que començà abans de les darreres eleccions generals.

Les conseqüències de la crisi comunista que s'inicià al País Basc, i que s'escampà gairebé a tot l'Estat, arribaren també a casa nostra. Les tesis «renovadores» foren assumides i defensades públicament, entre d'altres, pel qui era, aleshores, primer tinent de batlle de l'Ajuntament de Palma, Ignasi Ribas, destacat dirigent, a més a més, dels comunistes illencs. L'enfrontament amb la direcció del partit el va dur a l'expulsió i, és clar, al cessament en el càrrec.

Ribas es va retirar de la vida política —avui és president de l'Obra Cultural Balear—, alguns altres militants van abandonar l'organització del PCIB, que en va quedar fortament ressentit, però va semblar que les aigües tornaven al seu jaç.

Era, tanmateix, una impressió errònia i així va quedar demostrat a les eleccions generals del 82 i, sobretot, a les locals del 83. El Partit Comunista va perdre molts vots i —això fou el més greu— la seva representació a l'Ajuntament de Palma i als ens autonòmics.

Després van venir la successió de Santiago Carrillo, la seva dissensió amb el delfí Gerardo Iglesias, el naixement del Partido Comunista de los Pueblos de España (PC) d'Ignacio Gallego. A les Balears va començar a notar-se l'eco d'aquests fets. I, curiosament, les postures dissidents, les postures ideològiques pro-soviètiques es van donar en la direcció del partit, en el Comitè d'Illes del PCIB.

En la revista quinzenal *Nostra Paraula*, autodenominada òrgan dels comunistes de les Illes, comencen a sovintejar les crítiques vers la direcció central del PCE i, especialment, vers Iglesias «y su equipo». I, en canvi, acull amb tot tipus d'afalacs l'aparició del PC de Gallego.

A la fi, la Conferència d'Illes defineix postures; elegint una direcció clarament pro-soviètica i marginant, al mateix temps, els sectors «gerardistas» del PCIB. És una situació ben curiosa i contradictòria: les postures oficials del PCE són defensades, a les Balears, pels sectors minoritaris i allunyats de la direcció,

Josep Valero, secretari general del PCIB, capdavanter del sector pro-soviètic escindit del PCE / T. Mulet

Manuel Cámara, secretari general de la Confederació Sindical de CC OO de les Illes, i capdavanter dels «gerardistas» balears

que és declaradament «carrillista» i, fins i tot, «galleguista».

Gerardo Iglesias va haver de venir a Mallorca, intentant posar pau. Fou rebut de mala manera pels Josep Valero, Francesca Bosch, Miquel Rosselló... —la direcció— i, en canvi, ben acollit per l'anomenada «Agrupación Centro» de Palma, que encapçala Paco Garcia, ex-tingent de batlle de la ciutat —substitut de Ribas—, que és el més significat dirigent alineat amb les tesis oficials del PCE, juntament amb Manolo Cámara, secretari general de Comissions Obreres de les Illes.

La visita d'Iglesias no va servir de res i la divisió en el si del PCIB és cada vegada més evident. Paco Garcia i la seva agrupació comencen a admetre, com a militants, molts dels qui se n'havien anat quan l'expulsió d'Ignasi Ribas. Aquestes altes no són considerades pel Comitè d'Illes, que dominen els pro-soviètics...

A la fi, a començament de mes, esclafeix la crisi. La direcció del partit anuncia la seva decisió de desvincular-se del PCE, i començar un procés de convergència amb el partit

de Ignacio Gallego. Així es dona la peculiar situació: els qui tenen la «legalitat» jurídica que dona una elecció se'n van del partit, mentre que els qui tenen la «legitimitat» política del PCE resten en minoria.

La decisió adoptada el dia 6 de juny no fou, precisament, motiu de tranquil·litat. Hi va haver enfrontaments, quasi físics, en la seu del partit, que resta en mans dels comunistes que se'n van. La situació ha acabat en denúncia davant el jutjat, per part dels qui s'hi queden, acusant els dissidents d'apropiació indeguda de les sigles i els béns del PCIB.

A Balears, doncs, hi ha ara dos PCIB. L'un, autodesvinculat del PCE, ocupant els locals que té el partit... dirigit per pro-soviètics que ja conversen amb el PC de Gallego. L'altre, teòricament, minoritari, dirigit per una gestora que integren el secretari de CC OO —que es manté en la línia «gerardista»— i dos dirigents del PCE, traslladats a Mallorca. És més que probable que, en alguns aspectes d'aquest conflicte, siguin els tribunals els qui hauran de dir la darrera paraula.